

[Socialministeren.]

vejelserne, ikke bare rent juridiske betragtninger eller rent lægelige betragtninger, men også rent menneskelige betragtninger.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har, tror jeg, fået lidt forkert fat på nogle udtalelser af mig. Jeg er altid meget forsigtig med at love noget til en bestemt tid. Det ærede medlem spurgte mig, om jeg vil fremsætte et lovforslag i næste samling om ændringer i invalide Lovgivningen. Jeg har ikke i min første udtalelse talt om, når jeg vil fremsætte et sådant lovforslag. Det kunne måske for nogle punkters vedkommende komme noget før, hvad ved jeg, men noget af det, der er tale om, beskæftiger man sig som bekendt med i folkeforsikringskommissionen, og jeg synes, det ville være rart at se et resultat fra denne kommission, før jeg nedsatte en anden kommission til at ja, ja, det ærede medlem ryster på hovedet. Grundbeløbene har da i hvert fald noget med denne sag at gøre, men så kan vi jo tage det spørgsmål ud og sige, at nu skal folkeforsikringskommissionen ikke beskæftige sig med det; det kan vi selvfølgelig gøre. Som det er i øjeblikket, er grundbeløbene de samme for invaliderentemodtagere og aldersrentemodtagere. At man så eventuelt vil sige: vi vil hjælpe de pågældende noget mere, eventuelt med invalide-tillæg, det er een side af sagen, men jeg synes, at det er rimeligt, at grundbeløbene er ensartede på disse områder.

Jeg kan derfor sige, at medens jeg ikke har nævnt nogle ganske bestemte terminer, er jeg enig med det ærede medlem i, at der her er problemer, som vi må søge løst. Et af de problemer har jeg, således som jeg sagde til det ærede medlem, allerede engang søgt at få løst i Folketinget. Det er reglen om trediedelsgrænsen, som det ærede medlem nævnte, og som jeg synes er for stiv. Derfor foreslog jeg i 1949—50, at reglen skulle ændres på en sådan måde, at den kom til at lyde sådan noget som: at erhvervsevnen må forventes at ligge betydeligt under det, som legemligt og åndeligt sunde personer o. s. v. er i besiddelse af. Det lykkedes mig altså ikke på daværende tidspunkt at få gennemført denne ændring. Men jeg skal altså se på de fremdragne spørgsmål, og jeg håber, vi

kan finde hinanden i godt samarbejde til en forbedring på disse områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Holger Larsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 57; fremsættelsen findes i tidenden sp. 465).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt om forhøjelse af brændselstillæg, invaliditetstillæg og lommepenge til rentemodtagere på alderdomshjem. [Af Ragnhild Andersen m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 51; fremsættelsen findes i tidenden sp. 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Der er vel adskillige, og ikke mindst blandt dem, der berøres af sagen, som havde håbet på, at man i det år, der er gået, siden vi sidst her drøftede eengangstillæg, var nået lidt længere frem med afslutningen af folkeforsikringskommissionens arbejde, end tilfældet er. I regeringens programerklæring såvel i fjor som i år er der opfordret til bredest muligt sammenhold om løsningen af folkeforsikrings-spørgsmålet, noget ganske naturligt, når